

Речено и свършено. Извадилъ му братъ му очитѣ и го завелъ при чудното кладенче.

Мръкнало се. Качилъ се на дървото. Дошли дяволитѣ и, като всѣка вечеръ, почнали да говорятъ.

„Отъ седемъ години сж мжча да скарамъ двама братя. — Скарахъ ги и извадихъ очитѣ на помалкия, сега гледамъ той пакъ прогледалъ“. „Деветъ години се мжчихъ да разваля на единъ човѣкъ воденицата — развалихъ я; сега пакъ я направилъ“.

„Единайсеть години се трудихъ да ослѣпя царската дъщеря. — Ослѣпихъ я, но гледамъ тя какъ прогледала“.

„Каква е тази работа!? — Трѣбва да ни слуша нѣкой“, думали си дяволитѣ.

Всички почнали да гледатъ насамъ-нататъкъ. Погледнали нагорѣ и видѣли човѣка на дървото.

„Скоро, скоро, по-скоро слизай! викнали тѣ.

Още не слѣзалъ долѣ, по-голѣмиятъ братъ билъ разкъсанъ на парчета. Така, съ лѣжата, лошо си спечелилъ голѣмиятъ братъ.

ц. и.

